

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

Contracte de mandat: responsabilitat del mandant per les obligacions concretes pel mandatari dins el cercle de les seves atribucions.- Valoració de la prova.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. Maria Josefa R.C., com apoderada del seu espòs Sr. Manel L.B., va interposar, en data 20-2-2002, demanda en reclamació de la quantitat de 2.301,08 €, amb els interessos legals des de la data de la factura o, subsidiàriament, des de la contesta a la demanda, i imposició de les costes processals contra el Sr. Joan Francesc M.S. i els ignorats hereus del Sr. Antoni M.M..

La representant legal de l'hereva universal abintestat del Sr. Antoni M.M. va formular escrit d'oposició a la demanda de data 6-3-2002 i va sol·licitar la desestimació de la mateixa i la imposició de les costes processals a la part agent. Així mateix, la representació processal del Sr. Juan Francisco M.S., en data 6-3-2002, va oposar-se a la demanda i va demanar la seva desestimació, amb imposició a la part actora de les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 29-1-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX Que ha d'estimar i estima la demanda presentada per la Sra. Maria Josefa R.C., en representació del seu espòs Sr. Manel L.B. contra el Sr. Juan Francisco M.S., condemnant aquest al pagament de DOS MIL TRES-CENTS UN EUROS AMB VUITANTA-SET CÈNTIMS (2.301.87 €), quantitat incrementada amb l'interès legal a comptar de la data de contesta a la demanda, així com al pagament de les costes processals generades, inclosos honoraris d'advocat i les despeses processals generades per l'intervenció en el plet de la co-defenent, l'hereva del Sr. Antoni M.M. Així mateix, desestima la demanda pel que fa a la Sra. Gemma M.R., la quina actua en

representació de la seva filla menor Naïm M.M., única hereva del Sr. Antoni M.M.

Contra l'esmentada sentència la representació processal del Sr. Juan Francisco M.S. va interposar recurs d'apel·lació i va formular escrit de conclusions, de data 14-5-2003, segons el qual demanava la revocació de la mateixa i que es dictés una altra sentència que absolgués al recurrent i imposés les costes a la part agent.

Dels dos apel·lats només va formular escrit de contesta a les conclusions la Sra. Maria Josefa R.C., com apoderada del Sr. Manel L.B. i va sol·licitar la confirmació de la resolució dictada a la instància, amb imposició de les costes a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part apel·lant fonamenta el seu recurs d'apel·lació en una errònia valoració de la prova practicada a la instància. Així, entén que la contundència de l'agent en mantenir la seva posició no constitueix un mitjà probatori; que no hi ha cap referència als testimonis i que no hi ha cap prova respecte al fet que la segona factura fou emesa a petició del Sr. Antoni M.M.. I, en el sentit del text, manifesta que no fou correcta la valoració de la prova de confessió en judici.

Correspon ara a aquesta Sala examinar de nou la prova practicada a fi de determinar si la mateixa ha estat valorada de forma correcta o no. I, des d'aquesta òptica, si bé esdevé cert que les asseveracions de les parts, en els escrits rectors, no constitueixen cap mitjà de prova, l'apreciació de la prova i el resultat al qual arriba la sentència d'instància s'ha de mantenir. I aquesta conclusió s'extreu dels següents arguments.

II.- En primer terme, de les declaracions dels testimonis Srs. S. i I. (folis 81 i 82) resta acreditada la realització de les obres en el pis, propietat del Sr. Juan Francisco M.S.

En segon terme, de la prova documental s'extreu que el Sr. Antoni M.M. va morir el dia 6 de febrer del 2001 i, per consegüent les obres es van realitzar amb anterioritat a la seva mort i, en concret l'any 1998, com s'acredita amb la factura que es troba al foli 4 de les actuacions, girada a nom de Juan Francisco M.S., i la que, amb el mateix contingut, però girada a nom de "Toni M.M." es troba al foli 54, ambdues de data 1-4-1998 i que

coincideixen amb les declaracions dels testimonis abans esmentats sobre l'any de realització de les obres.

En tercer terme, aquesta mateixa factura girada a nom de dues persones diverses s'explica, com assenyala l'agent (prova de confessió, quarta posició, foli 83), pel fet que el propietari del pis era el pare del Sr. Antoni M.M. i que aquest li va dir que la fes a nom del propietari. I aquesta afirmació coincideix amb el resultat que s'obté de la prova de confessió en judici del Sr. Juan Francisco M.S. En efecte, encara que en el seu escrit de contesta va negar que hagués autoritzat les obres efectuades en el seu pis i que el seu fill no actuava per compte seva (folis 46 i 49), de la prova de confessió s'extreu que (foli 86) respon positivament a la primera posició formulada per la codefenent i assevera que és cert que l'any 1998 el seu fill va encarregar a FUSTERIA NICOLÁS la realització dels treballs de fusteria per ordre seu. I cap contradicció s'aprecia amb la resposta a la quarta posició formulada per la part agent (foli 85), atès que declara que és cert que el seu fill, l'any 1998, amb la seva conformitat va efectuar obres al pis. I el fet que afegeixi va estar d'acord en no recuperar un diner que li devia el seu fill a canvi que aquest arreglés el pis no fa sinó posar de relleu l'existència de l'autorització. I, en aquesta direcció, cal afegir que les raons per les quals va autoritzar al seu fill a fer les obres en un habitatge de la seva propietat no poden ésser oposades a la part agent, perquè ha restat provada l'existència d'una relació de mandat, en virtut de la qual el mandatari actuava dins dels límits del mateix i va portar a terme les gestions encomanades en interès del mandant i pel seu compte, per la qual cosa la seva actuació repercuteix en l'esfera jurídica del mandant (cfr. Digest 46,3,56 i 64 i STSJA 29 abril 1999).

III.- Les consideracions abans exposades determinen el refús del recurs d'apel·lació, tota vegada que no s'aprecia l'errònia valoració de la prova que s'imputava a la resolució d'instància. La desestimació del recurs motiva la imposició de les costes processals d'aquesta segona instància a la part apel·lant, com resulta del que disposa el Codi 7,51,5.

Atesa la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. Juan Francisco M.S. contra la sentència, de data 29-1-2003, dictada per l'Honorable Batlle en els autes núm. B- 0976-3/2001, dels quals deriva aquest Rotlle, i confirmen íntegrament la seva part dispositiva. S'escau imposar a la part apel·lant les costes d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-